

ת"פ 59428/08 - מדינת ישראל נגד נואה חטואל

בית משפט השלום בקריה גת - בשבתו באשקלון
ת"פ 59428-08 מדינת ישראל נ' חטואל

בפני:	כבד השופט נועה חקלאי
בעיני:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוז גורמן

המאשימה

נגד:	
נאוה חטואל	ע"י ב"כ עוז פרגון
הנאשםת	

גמר דין

רקע

- הנאשםת הורשעה על פי הودאתה בכתב אישום מתוון המיחס לה עבירה של תקיפת עובד ציבור בגיןוד ל██ (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- על פי עובדות כתוב האישום המתוון ביום 16.01.07 קיללה הנאשםת את המטלוננט, פרמידיקית במרפאת "טרם" אשדוד, שהינה עובדת ציבור, והכתה אותה במכות בראשה ובפניה, וכן דחפה אותה בחזקה. המטלוננט ניסתה להרחקה ואז הנאשםת תקפה אותה במכות לעבר פניה ולא פסקה במשך כ- 10 שניות מלחזר שוב ותקיפה, על אף ניסיונות אדם אחר להרחקה.

הסדר הטיעון

- ביום 18.12.18 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פי הנאשםת תודה בכתב האישום המתוון ותורשע. לא הוצאה הסכמה עונשית. עמדת המאשימה היא למאסר. הוסכם כי בשלב הטיעונים לעונש יוגש לבית המשפט סרטון המתעד את העבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה הגישה סרטון המתעד את ביצוע העבירה, הפנתה לחומרת העבירה, לערכ החברתי שנפגע, טענה כי מתחם העונש ההולם נع ממאסר קצר ועד 18 חודשים מאסר. בהדר שיקולי שיקום עטרה להshit על הנאשםת מאסר של מספר חודשים שיכל וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה קנס ופיזיו. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.
- ב"כ הנאשםת עטרה להshit על הנאשםת מאסר על תנאי. לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשים מאסר. ב"כ הנאשםת הפנתה לחלו' הזמן ממועד ביצוע העבירה, לנסיבות ביצוע העבירה

עמוד 1

כאשר הנאשמת הגעה לקבל טיפול רפואי כשהיא עם רג'ל שבורה ולאחר שדבריה התעלמו ממנה דקנות ארוכות. הפantha לכך שלא נגרמו חבלות למתלוונת. הפantha לlikelihood האחריות המידית, לעבר הנקי, לנסיבותה האישיות כפי שעולות מהדוח הפסיכיאטרי, להלכי השיקום שעוברת הנאשמת, לכך שעובדת בעבודות מזדמנות כדי לפרנס את ילדה. טענה כי ההחלטה שהגישה המאשימה מתיחסת לקרים חמורים יותר ואינה רלוונטייה.

6. הנאשמת צינה כי מצטערת על מעשה, וכבר יומם אחרי האירוע ניגשה לבקש סליחה. הביעה חרטה על מעשה. צינה שסבירה אותה עת כאבים והיתה תחת השפעת כדורים, המתינה חצי שעה וברגע של מצוקה עשתה את המעשה, לדבריה לא הייתה לה כל כוונה. ביקשה להקל בעונשה בשל העובדה אם חד הורית, מפרנסת ייחידה של בנה, מתקיימת מעבודות מזדמנות, נעדרת משפחחה תומכת. צינה כי לא תחזר בשנית על מעשה זה.

דין

מתחם העונש ההולך

7. **הערכיהם המוגנים** בעבירה של תקיפה עובד ציבור הם שמיירה על בטיחונו ושלמות גופו של אדם ובפרט הגנה על הוצאות הרפואי במהלך ביצוע תפקידו ועל יכולתו להעניק סיוע לכל החולים והמטופלים ללא מORA וחושש.

על חומרת הפגיעה בצוות רפואי ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 3036/92 **גמל בן אברהם חמודה נ' מדינת ישראל** (24.11.92):

"sicnon בריאותו ושלומו של רופא הניצב על משמרתו וממלא תפקידו הוא מעשה הפוגע לא רק ברופא המותקף אלא בשלומם של החולים והנגעים".

ראו גם ע"פ (עליו) 2712/09 **אריל שמילוב נ' מדינת ישראל** (18.11.09):

"מערכת אכיפת החוק צריכה להבטיח כי רופאים אלה יכולים לגבות את החלטותיהם ללא מORA ועל כן יש להגביב בעניינים של אלה המבקשים לאכוף על רופאים את רצונם בכך הזרוע, ביד קשה".

ראו גם רע"פ 10/1579 **דוד קרייה נ' מדינת ישראל** (02.18.10):

"כל פגעה שכזו צריכה להתקל בקיר ברזל של אף סובלנות על מנת לגדוע אלימות מסווג זה בנסיבות האפשרית".

ראו גם ע"פ (עליו) 6123-05-05 **חותקה נ' מ"י** (25.12.05):

"ראוי להציג כי תקיפה רפואי ידי מטופל או בן משפחתו מתרחשת בד"כ בסביבה המתאפיינת בסערת רגשות בשל שעת המשבר ובשל המצוקה בה שרויים הנוגעים בדבר מطبع הדברים. נסיבות אלה, כשלעצמם, אין בהן אףוא כל רבותא וככלל אין מקום להביאן בחשבון כשיתולן לקולה".

8. **מידת הפגיעה בערכיהם** היא ממשית. הנאשמת הכתה את המתלוונת, בפניה ובראהו ולאחר מספר שנים כתה אותה בשנית, כל זאת במשך כ- 10 שנים.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתך לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, היא לא בוצעה בתוכם, גם שהעבירה בוצעה במידה לא מבוטלת של אלימות, לא היה שימוש בנשק חם או קר, לא נגרמו למתלוננת חבלות. נתתי דעתך לכך שהעבירה בוצעה על רקע מצוקה הרגנית של הנאשמת, אשר הגעה למקום עם רגל שבורה והמתינה זמן מה עד לקבלת השירות תוך שהיא סובלת כאבים. נתתי דעתך לכך שהנאשמת לא חדרה ממעישה על אף שחברתה ניסתה להפריד ולהרחקה מהמתלוננת. נתתי דעתך לכך שהairoע נמשך 10 שניות.

10. בוחינת מדיניות הענישה הנווגת מלמדת כי במקרים דומים נעה הענישה במנעד רחב של עונשים ממאסרים מותניים ועד למאסרים לתקופות ממושכות. ראו למשל:

ע"פ (ת"א) 70073 **יצחקוב אברהם נ' מדינת ישראל** (20.02.08) המערער סטר בחזקה על פניו של רופא שטיפל באביו. בית משפט קמא גזר עליו 3 חודשים מאסר ומשלא נמצא כשיר לבצע בעבודות שירות, נפקק כי בוצע במאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בית המשפט קבע כי:

"טעןנה כי המערער היה במצב נפשי קשה ממש שאבי היה חולה ונפטר כעבור 15 ימים אינה יכולה לשנות את התמונה. ב�� חולים נמצאים חולמים ואנשים חזקוקים לטיפול, לכך נוצר בית החולים וסביר כי בני משפחותיהם של החולים נתונים בלחץ נפשי, במתח ובחדרה. כל כן, נתון זה אינו יכול לפעול לפחות שאם לא תאמיר כך, תפתח הדרך בפני הכשרת מעשי אלימות פיזית או מילולית כלפי רופאים וככלפי אנשי צוות רפואי, הממלאים את תפקידם הקשה והאחראי. הדרך לבטא מורת רוח מהטיפול שהוענק לחולה אינה בתקיפתו האלימה של הרופא, כפי שנרגע המערער. רק ענישה שיש בה רכיב של מאסר ממש יכולה לתת ביטוי הולם לחומרת המעשים, שעל כן אין להתערב בגזר הדין".

ע"פ (ヅרת) 6744-04-11 **מוחמד גאזי נ' מדינת ישראל** (26.4.11). המערער, בן 19 נuder עבר פלילי, הורשע על פי הודהתו, בהתחת קללות, הכתת רופא בפניו דבר שגרם לו ריגשות בשפה ושבר בשינוי התותבות, וכן בכר שעיקם את משקפיו של הרופא. נגזרו עליו 10 חודשים מאסר בפועל, קנס של 2500 ₪ ופייצוי למתלון על סך 5000 ₪. ערעורו נמחק בהסתמכו.

בע"פ (ירושלים) 50840-11-12 **שי ליכטמן נ' מדינת ישראל** (07.06.12). בית משפט השלום גזר על המערער 6 חודשים בפועל על תקיפת רופא ואחות בנסיבות הגוף, וגרימת חבלה במצב, בעין ושריטות ביד ובגב. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מרכז) 44005-10-12 **אליהו בוחבוט נ' מדינת ישראל** (15.01.13). המערער הגיע לחדר מיין בבית החולים לצורך טיפול בחבלות שנגרמו לו מתאונה. עבר פחות משעה וחצי, עקב זעמו על זמן ההמתנה, השלים מדים, נכנס לחדרו של אורתופד שטיפול באחר, הטיח שרפרף על הרצפה, הביע מילולית זעמו על אי הטיפול בו ובמה שתקף באמצעות אגרופיו בראשו בפניו ובზהו של הרופא וגרם לו לשפשוף במצב, נפיחות בקדוקוד, שריטה מתחת לחוליות צוואר וכתلون במרפק. בית משפט קמא גזר על המערער 9 חודשים מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מרכז) 25595-01-15 **אליו יהושע נ' מדינת ישראל** (8.3.15) המערער הורשע בתקיפת רופא בגין שחבתו בו באגרופו בבית החזה ולאחר מכן אח兹 בחולצתו ובצווארו אימס עליו וקילל אותו. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין מאסר על תנאי למספר חודשים מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. ערעורו של המערער נדחה בהסתמכו.

בת"פ (אילת) 1441/07 **מדינת ישראל נ' שחר אביגל** (10.05.10). הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בדחיפות רפואיים בבית חולים בגין כניסה לחדר ניתוח על רקע סיור להכניסו לחדר. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי, פיצוי בסך 3,000 ₪, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪.

בת"פ (ב"ש) 19880-02-13 **מדינת ישראל נ' ופחויה אלבורוב** (15.05.06) הנאשם היכה באגרופו נהג אמבולנס כוון בצווארו ובלחיו ימין באופן שהותיר סימן. על הנאשם נגזרו 5 חודשים עבודה שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי ו- 2,000 ₪ פיצוי למתלון.

ת"פ (נתניה) 22412-05-11 **מדינת נ' בקיש** (13.4.14) . הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור (רופא), העלבת עובד ציבור ואוימים כנגד אנשי צוות רפואי(אחיות) וכן תקיפה של מאבטח. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסך 1000 ש"ח ופיצויים בסך 3000 ₪..

11. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההורם לעבירה בנסיבותה** נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

שים קולם לגזרת עונשה של הנואשת בתחום מתחם העונש ההורם

12. בעניינה של הנאשם אין הצדקה לסתות לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההורם, אף לא משיקולי שיקום. הנאשם הופנתה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינה. שירות המבחן פעמיים תיאם עם הנאשם מפגש, אך הנאשם לא הגיע למפגשים ולא יצרה קשר, ולפיכך נמנע שירות המבחן מהגייש תסקיר אודוטיה. הדיון נדחה מספר פעמים על מנת לאפשר לנואשת לעמוד בקשר עם שירות המבחן, אך הנאשם לא עמדה בקשר עם שירות המבחן, ובהמשך אף לא התיצבה לדינום בבית המשפט. בשל כך נדחה מעת גזר הדין מעת לעת.

13. בבואי לגזר את עונשה של הנאשם בתחום מתחם העונש ההורם, לऋתי בחשבון את הנתוניים הבאים:

זקפתி לזכותה את העבודה שבחרה להודיע ולऋת אחריות על מעשה.

לऋתי בחשבון את החרטה שהביעה.

זקפתיה לזכותה את העובדה נעדרת הרשות קודמות.

לऋתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, למעלה מרבע וחצי שנים, כשהמדובר לא היו לנואשת הסתמכויות נוספות.

לऋתי בחשבון את נסיבותה האישיות של הנאשם, את העובדה אם חד הורית, מגדלת בגפה את ילדה, ללא משפחתה תומכת, ללא בן זוג תומך. מתקיימת בדוחק מעבודות מזדמנות. את האמור בדוח שהוגש מטעם הרוזחה.

14. לאחר שלקחת בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזר על הנאשם עונשה ברף התיכון של מתחם העונש ההורם, בכל הנוגע לרכיב המאסר.

15. אשר על כן הנתי גוזרת על הנואמת את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשים מאסר על תנאי, לפחות תעבור הנואמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה אלימות.
- ב. הנואמת תתחייב על סך של 3,000 ל"נ להימנע מביצוע כל עבירה אלימות והכל תוך שלוש שנים מהיום ההתחייבות תינתן בסיום גזר הדין במידה ולא תתחייב תאסר לפחות 15 יום.
- ג. קנס בסך 500 ל"נ או 5 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-2 תשלום מחל מיום 15.8.21. כל תשלום יזקיףראשית לכל על חשבון הפיזי.
- ד. פיצוי בסך 2,500 ל"נ אשר ישולם לטובת אנה שפיגלמן, ע"ת 1. הפיזוי ישולם ב- 10 תשלום חדשים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יותר מיום 15.10.20
כל שיש מוצגים - יושמדו בחולוף תקופת הערעור,
זכות ערעור כחוק.

21.07.2020